

forsikringspræmier, kan Fonden ikke strække sig med de Indtægter, den nu har.

Der kan formentlig ikke være Tvivl om, at Staten bør vedblive at være sin egen *Assurandør* for saa vidt angaar Brand- og Eksplosionsskader. Det er absolut til Fordel for Statskassen, at det efter ensartede Regler af Finansministeren afgøres, hvilke Risikoer Staten selv kan løbe, og hvilke der bør afgives i Genforsikring. Under en centraliseret Administration af disse Forhold opnaas langt de gunstigste Forsikringsbetingelser og det bedste Overblik over Risikoernes Art og Størrelse, hvilket er af endnu større Betydning nu under de høje Priser og den store Tilgang af Statsejendomme end i 1906, da Fonden oprettedes. En særlig Stats-Brandforsikringsfond medfører derhos den Fordel for Statens almindelige Budget, at Udgifterne ved Brandskader udjævnes fra Aar til Aar og ikke kommer til at trykke den enkelte paagældende Institutions Budget i det enkelte Aar, ligesom det overflødiggøres at skulle søge Bevillinger paa Finansloven til Dækning af Brandskader. Bevillinger bliver der nu kun Tale om, hvis Erstatningssummerne skal bruges til andet end Genopførelse af, hvad der er brændt, eller hvis der ved Genopførelsen skal ske en Udvidelse eller Omforandring af den brandlidte Bygning, og Erstatningssummen derfor ikke strækker til. I de Aar, Fonden har bestaaet, har der da heller ikke været Tale om at gaa fra den ved dens Oprettelse instituerede Ordning. Det er kun Prisskydningerne, Landets Udvidelse m. fl. Forhold, der nu nødvendiggør en Ændring af den oprindelige Ordning.

Den Ordning, der vel nærmest frembyder sig, naar Talen er om at bringe Fondens Formue op til en Størrelse, der stiller den i et rimeligt Forhold til Forsikringssummen, er en større Henlæggelse af Midler til Fonden. I 1906 havde man Statsbanernes Reservepensionsfond at anvende hertil, men Statskassen har for Tiden ikke Udvej for en saadan Henlæggelse, der maatte andrage 5 à 10 Mill. Kr.

I Forslaget er man derfor gaaet den Vej at lade Fonden *oprøve et vist Beløb* hos de forskellige Styrelsesgrene og Institutioner, der har deres Ejendele indtegnede hos Fonden, for derved at skaffe Fonden en aarlig Forøgelse af dens Indkomster, saaledes at den kan vokse i samme Forhold, som Forsikringssummen stiger, og saaledes, at den tillige kan udrede Præmien for de Forsikringer, som Fonden ikke eller kun delvis kan løbe for egen Reg-

ning. I Forslaget er Beløbet ikke nærmere fastsat, men det bestemmes, at det skal fastsættes af Finansministeren for et Finansaar ad Gangen, kun er det bestemt, at det bestaar dels af et fast, for alle Risikoer forholdsvis lige stort Grundbeløb, dels af et Tillægsbeløb for særlig farlige Risikoer. Det faste Beløb vil formentlig komme til, i alt Fald for de første Aar at andrage $\frac{1}{4}$ à $\frac{1}{2}$ pro mille. I et Forslag, der er udarbejdet af kgl. Forsäkringsinspektion i Sverige, og som tilsigter Oprettelsen af en lignende Ordning der, som den her paatænkte, regnes der med en normal Præmie af 30 Øre pr. 1 000 Kr. Tillægsafgiften skulde omtrent svare til, hvad der af Fonden betales i Præmie for den paagældende Risiko. Den samlede Indbetaling til Fonden vilde da blive henimod $\frac{1}{2}$ Mill. Kr., der i Forbindelse med Renteindtægten ca. $\frac{1}{4}$ Mill. Kr. skulde kunne bringe Fonden til at vokse, saaledes at den atter kunde naa en i Forhold til Forsikringssummen passende Størrelse.

Indbetalingen skulde ske en Gang aarlig og med en samlet Sum for hver Institution med særskilt Regnskab — f. Eks. Statsbanerne, Statsskovvæsenet o. s. v.

Fondens Administration, der er henlagt under Det statistiske Departement, og hvis Omkostninger kun andrager ca. 5 000 Kr., vil, til Trods for at den nye Ordning selvfølgelig medfører noget mere Arbejde, i alt væsentligt kunne holdes indenfor de samme Rammer som hidtil. For de enkelte Institutioner, der har Forsikringer løbende under Fondens Risiko, vil Ulejligheden med Indtegning, Indbetaling o. s. v. fremdeles være ganske minimal, men de vil blive mere interesserede end nu i at føre Indtegningssummerne à jour hvert Aar, da de ellers kommer til at betale for meget i Afgift eller ikke vil kunne faa eventuelle Skader fuldt dækkede af Fonden, idet det i Forslaget udtrykkeligt siges, at Erstatningerne ikke kan overstige Forsikringssummerne.

Forslaget adskiller sig iøvrigt kun paa mindre væsentlige Punkter fra Loven af 1906, hvilket vil fremgaa af de følgende *Bemærkninger til de enkelte Paragraffer*.

Til § 1.

Saavel i denne som i de følgende Paragraffer er enkelte Udtryk ændrede som Følge af, at der ikke nu er Tale om Oprettelsen af en Stats-Brandforsikringsfond, men om dennes fortsatte Virksom-